

Panevėžio „Lietkabelis“ – vienas ilgiausiai šalyje gyvuojančių krepšinio klubų. Kurį laiką šešėlyje buvusi komanda į dienos šviesą grįžo su trenksmu ir praėjusį sezoną stojo ant nugalėtojų pakylės. Įdomūs faktai apie LKL vicečempionus – ne tik ištikimiausiems austruoliams.

1. ASTRUOLIAI. Kad „Lietkabelis“ į Panevėžį sugrąžino susidomėjimą krepšiniu, kalba visi, tačiau geriausiai tai iliustruoja skaičiai. Pernai finalines LKL rungtynes su Kauno „Žalgiriu“ stebėjo net 6969 krepšinio austruoliai. Taip keliomis dešimtėmis buvo pagerintas „Cido“ arenas lankomumo rekordas, užfiksuotas 2011 m. Europos krepšinio čempionato metu, ir keliais šimtais – „Lietkabelio“ rungtynių lankomumas.

2. Pavadinimai. 1964 m. įkurto krepšinio klubo pavadinimas keitėsi net 9 kartus. Žodis „Lietkabelis“ žaidėjų marškinėlius puošė nuo pat įkūrimo iki 1996 m. 1996-1999 m. komanda turėjo Panevėžyje įsikūrusios alaus daryklos „Kalnapilis“ pavadinimą. Iki 2012 m. keitėsi dar šešis kartus: „Sema“, „Panevėžys“, „Preventa-Malsena“, „Aukštaitija“, dar kartą „Panevėžys“ ir „Techasas“. Prieš 5 metus komandai vėl grąžintas „Lietkabelio“ pavadinimas.

3. „Aukštaitija“. 43 – tiek metų „Aukštaitijos“ sporto rūmai buvo pagrindine Panevėžio miesto ir „Lietkabelio“ namų arena. Jų statybą inicijavo stalo tenisininkas, krepšininkas ir treneris, miesto garbės pilietis Vilhelmas Variakojis. Pasak amžininkų, prie rūmų statybų savo rankomis prisidėjo dauguma Panevėžio komandos žaidėjų. „Lietkabelis“ čia žaidė iki pat 2008 m., kol buvo atidaryta „Cido“ arena.

4. Už trenerį vyresni broliai. Antrąjį sezoną „Lietkabeliui“ atstovaujantys broliai Darjušas ir Kšyštofas Lavrinovičiai yra 4 metais vyresni už komandos vyriausiąjį trenerį Artūrą Štalbergą. Už trenerį 3 metais vyresnis ir Simas Jasaitis. Vidutinis ši sezoną rungtyniaujančių „Lietkabelio“ žaidėjų amžius – 28 metai ir 10 mėnesių. O Gintaras Leonavičius yra trenerio bendraamžis. Dar devyni žaidėjai – jaunesni už A. Štalbergą. Pasak jo, treneriui svarbiausia – autoritetas, o tada nekils problemų ir dėl amžiaus skirtumų.

5. Rekordas. Visų laikų geriausiu „Lietkabelio“ pasirodymu, skaičiuojant vienose varžybose pelnytus taškus, galima vadinti dvikovą su Vilniaus „Sakalais“. Prieš 14 metų vykusiose rungtynėse taškas po taško pavyko surinkti net 130! Tada buvo pagerintas ir asmeninis „Lietkabelio“ žaidėjo Mariaus Janišiaus rekordas – jis komandai pelnė 36 taškus (17/23 dvit., 2/7 baud.). Tądien itin rezultatyviai žaidė abi komandos, nes „Sakalai“ pralaimėjo vos šešiais taškais.

6. Ilgiausia partnerystė. Šiuo metu Panevėžio krepšinio komanda turi vieną generalinį rėmėją ir devynis pagrindinius. Viena didžiausių miesto bendrovių „Kalnapilis“ komandą

remia jau daugiau nei 10 metų – tai ilgiausiai be pertraukų besitęsianti komandos ir verslo partnerystė „Lietkabelio“ istorijoje. Šį rudenį bendradarbiavimo sutartis pratęsta dar 3 sezonams.

7. Naujos tradicijos. Nuo praėjusio sezono labiausiai pasižymėjusiems komandos nariams teikiami specialūs žiedai su komandos simbolika. Kadangi pastarasis sezonas buvo itin sėkmingas, žiedai skirti visiems. Vėliau šį apdovanojimą teks užtarnauti – bus teikiamas tik už ypatingus rezultatus.

8. Gintaras Kadžiulis. 37-erių G. Kadžiulis nuo 2014-ųjų užima „Lietkabelio“ trenerio pareigas. Įdomu tai, kad 1996-1999 metais jis pats rungtyniavo šiame klube ir yra vienintelis žaidėjas, į „Lietkabelį“ grįžęs trenerio amplua.

9. Pergalės. Praėjusį sezoną LKL pelnyta antroji vieta nėra geriausias rezultatas Panevėžio krepšinio istorijoje. Dar praėjusio amžiaus 9-ajame dešimtmetyje „Lietkabelis“ keliskart iškovojo Lietuvos pirmenybių medalius, o 1985 ir 1988 m. tapo šalies čempionu.

10. Pravardės. Jei ant „Lietkabelio“ žaidėjų marškinėlių būtų surašyti ne vardai ir pavardės, o pravardės, kai kurių nugaras puoštų kitokie užrašai. Kšyštofo ir Darjušo Lavrinovičių – „Brolis“, Donato Tarolio – „Doncė“, Lorenzo Williamso – „Zo“, Ado Juškevičiaus – „Juškė“, Gintaro Leonavičiaus – „Lionė“, Vaido Čepukaičio – „Čepas“. O ant Luko Aukštikalnio, Simo Jasaičio, Žanio Peinero ir Žygimanto Skučo marškinėlių būtų užrašyti tiesiog vardai – komandos draugai aikštelėje ir už jos ribų juos dažniausiai šaukia būtent taip. Ant Gary Taltono marškinėlių atsirastų inicialai GT.

